

ଫିଲିପାଇନ୍ସରେ ଭାରତୀୟ ସମୁଦାୟ ଦ୍ଵାରା ଆନ୍ଦୋଳିତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ସମାରୋହରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ

Posted On: 13 NOV 2017 6:32PM by PIB Bhubaneshwar

ନମସ୍କାର,

ଯଦି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଦେଖା ନ କରି ଯାଇଥାଆନ୍ତି ତ ମୋର ଯାତ୍ରା ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରହି ଯାଇ ଥାଆନ୍ତା । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଆପଣମାନେ ସମୟ ବାହାର କରି ଆସିଛନ୍ତି । ତାହା ପୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ ଦିବସ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ଭିତରେ ଭାରତ ପ୍ରତି ଆପଣମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଭଲ ପାଇବା ରହିଛି, ଭାରତ ପ୍ରତି ଆପଣମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଆନ୍ତରିକତା ରହିଛି ତାହାର ହିଁ ପରିଣାମ ହେଉଛି କି ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ଛାତ୍ର ତଳେ ଏକାଠି ହୋଇଛେ । ମୁଁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ତ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇବାକୁ ଚାହଁବି । କାରଣ ମୁଁ ଭାରତ ବାହାରକୁ ଯେଉଁଠିକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛି ତ, ଭାରତୀୟ ସମୁଦାୟର ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ପ୍ରୟାସ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ଶୁଖିଲା ଦେଖାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ମୋ ଚରମରୁ ବହୁତ-ବହୁତ ଶୁଭେଚ୍ଛା । ଏହା ହେଉଛି ନିଜକୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ତା' ନହେଲେ ଏତେ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟା ଆଉ ଏତେ ସୁରୁଖୁରୁରେ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରି ପାରୁଛି ଏହା ନିଜକୁ ନିଜେ ମୋ ପାଇଁ ହେଉଛି ବହୁତ ଖୁସିର ଅବସର, ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆପଣ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଶୁଭେଚ୍ଛାର ପାତ୍ର, ଅଭିନନ୍ଦନର ପାତ୍ର ।

ଏହି ଦେଶକୁ ମୋର ଆସିବା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ଭାରତ ପାଇଁ ଏହି ଭୂଭାଗ ହେଉଛି ବହୁତ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆଉ ଯେବେ ଠାରୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଆପଣମାନେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଆମେ ଏକ ଇଷ୍ଟ ନାଟି - ଏହା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇଛୁ । କାରଣ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ ଆମେ ଏହି ଦେଶମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ନିକଟତର ଅନୁଭବ କରୁ । ସହଜ ରୂପରେ ନିକଟତର ଅନୁଭବ କରୁ । କିଛି ନା କିଛି କାରଣ ବଶତଃ, କିଛି ନା କିଛି ମାତ୍ରାରେ, କିଛି ନା କିଛି ପରମ୍ପରା କାରଣରୁ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭାବନାତ୍ମକ ବନ୍ଧନ ରହିଛି । ହୁଏତ ଏଠାକାର କୌଣସି ଦେଶ ଏଭଳି ଥିବ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ରାମାୟଣ ଅପରିଚିତ ଥିବ, ରାମ ଅପରିଚିତ ଥିବେ, ବୋଧହୁଏ ଏଭଳି ବହୁତ କମ ଦେଶ ଥିବେ କି ଯାହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ନଥିବ । ଏହା ନିଜକୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ହେଉଛି ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ପରମ୍ପରା ଆଉ ଏହି ପରମ୍ପରାକୁ ସାଙ୍ଗିତ୍ଵର, ସକାଳବାର କାମ ଭାରତୀୟ ସମୁଦାୟ ଯିଏ ଏଠାରେ ରହନ୍ତି ସେମାନେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ କରିପାରିବେ । ଗୋଟିଏ କାମ ଗୋଟିଏ ଦୂତାବାସ କରନ୍ତି । ତାହାଠାରୁ ଅନେକ ଗୁଣ କାମ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଭାରତୀୟ କରି ପାରିବେ । ଆଉ ମୁଁ ଅନୁଭବ କରିଛି କି ସାରା ଦୁନିଆରେ ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରତୀୟ ଗୌରବର ସହିତ ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ କରି ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶାଇ ଗୌରବର ସହିତ ଭାରତୀୟ ହେବାର କଥା କହନ୍ତି । କୌଣସି ଦେଶ ପାଇଁ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ପୁଞ୍ଜି । ଆଉ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଖେଳାଇ ହୋଇ ରହିଥିବା ଭାରତୀୟ ସମୁଦାୟ ଆଉ ଭାରତର ଲୋକମାନେ ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଦେଶାତନ କରିବାର ବୃତ୍ତି ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ବାହାରିଛନ୍ତି । ଆଉ ଭାରତର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତ୍ଵ ରହି ଆସିଛି । ଆମେ ଯେଉଁଠିକୁ ଗଲୁ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କଲୁ ତାକୁ ନିଜର କରି ନେଲୁ । ଏହା ଛୋଟିଆ କଥା ନୁହେଁ ନିଜର କରିବା ପଣିଆକୁ ଜୀବନ୍ତ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜର କରି ନେବା ଏହା ସେତିକି ବେଳେ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଆମ ଭିତରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ଆତ୍ମବିଶ୍ଵାସ ରହିଥାଏ । ଆଉ ଆପଣମାନେ ଯେଉଁଠିକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ସେହିଠାରେ ସେହି ଦୃଢ଼ ଆତ୍ମବିଶ୍ଵାସର ପରିଚୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବେ କେତେ ବର୍ଷରୁ ବାହାରେ ଥିବେ କେତେ ହିଁ ପିଢ଼ିରୁ ବାହାରେ ରହିଥିବେ ହୋଇପାରେ, ଭାଷାର ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗି ମଧ୍ୟ ଯାଇଥିବ, କିନ୍ତୁ ଭାରତରେ ଯଦି କିଛି ଖରାପ କଥା ହୁଏ ତ ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଏ ଆସେ ନାହିଁ । ଆଉ କିଛି ଭଲ ହେଲା ତ ଆପଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଖୁସିର କଳନା ରହେ ନାହିଁ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାରଙ୍କର ଏକ କ୍ରମାଗତ ପ୍ରୟାସ ହେଉଛି କି ଦେଶକୁ ବିକାଶର ସେହି ଶିଖରକୁ ନେଇଯିବା ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆମେ ବିଶ୍ଵର ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ପାରିବା ଆଉ ଯଦି ଥରେ ସମକକ୍ଷ ହେବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନେଲେ ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ କି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବେ । ଯେଉଁ କ୍ଷଣ ରହିଥାଏ ତାହା ଏକ ସମକକ୍ଷ ଷ୍ଟର ପହଞ୍ଚିବା ଯାଏଁ ରହିଥାଏ । ଆଉ ଯଦି ଥରେ ସେହି କ୍ଷଣ ଷ୍ଟରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ନେଲେ ତ ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵିତା କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିଆ ମିଳିଯାଏ, ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ଭାରତୀୟଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା, ମସ୍ତିଷ୍କ, ବାହୁରେ ସେହି ଶକ୍ତି ରହିଛି କି ପୁଣି ତାକୁ ଆଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ବିଗତ ତିନି-ସାତେକ-ତିନି ବର୍ଷରୁ ସରକାରଙ୍କର କ୍ରମାଗତ ଏହି ଚେଷ୍ଟା ରହି ଆସିଛି କି ଭାରତର ଯେଉଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିଛି ଶହେ ପଚାଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କର ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ରହିଛି, ଭାରତ ପାଖରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପାଦନ ରହିଛି, ଭାରତ ପାଖରେ ଯେଉଁ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରା ରହିଛି; ଭାରତର ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କେଶସି ମଧ୍ୟ ଯୁଗରୁ ଗୋଟିଏ ଯୁଗକୁ ବାହାର କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଶହେ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ପାଂଚ ଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ହଜାରେ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ପାଂଚ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଯୁଗଟା ନଜରକୁ ଆସି ନଥାଏ କି ଆମେ କାହାର ଅନିଷ୍ଟ କରିଛୁ ।

ଯେଉଁ ଦେଶ ପାଖରେ ଯେବେ ମୁଁ ଦୁନିଆର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରୁଛି ଆଉ ଯେବେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହୁଛି କି ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ଆଉ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ନା ଆମକୁ କାହାର ଭୂମି ନେବାର ଥିଲା ନା ଆମକୁ କେଉଁଠାରେ ପତାକା ଉଡ଼ାଇବାର ଥିଲା । ନା ଆମକୁ ଦୁନିଆ ଦଖଲ କରିବାର ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ମୋ ଦେଶର ଦେବ ଲକ୍ଷ୍ମରୁ ଅଧିକ ଯଦାନ ଶହାଦ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ଆଉ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧରେ ଶାନ୍ତି ଲାଗି ନେବାର-ଦେବାର କିଛି ନାହିଁ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଦେବ ଲକ୍ଷ୍ମ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନୀ ବଳିଦାନ ଦେଲେ; କେହି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭାରତୀୟ ଛାତି ଫୁଲାଇ କହି ପାରିବେ ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ଦୁନିଆକୁ ଦେଉଥିବା ଲୋକ ନେଲାବାଲା ଲୋକ ନୁହେଁ ଆଉ ତାଣି ନେଲାବାଲା ତ କେବେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଆଜି ବିଶ୍ଵରେ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷା ବାହିନୀ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା କେହି ହେଲେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନୀ ଗର୍ବ କରି ପାରିବେ ଯେ ଆଜି ଦୁନିଆରେ ପ୍ରତିଟି ସ୍ଥାନରେ କେଉଁଠି ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ତ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ଦ୍ଵାରା ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷା ବାହିନୀ ଯାଇ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତି ବଜାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ନିଜର ଭୂମିକା ତୁଲାଇ ଥାଆନ୍ତି । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵରେ ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷା ବାହିନୀରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଯୋଗଦାନ କରିଲାବାଲା କେହି ଅଛନ୍ତି ତ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ସିପାହୀ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଦୁନିଆର ଅନେକ ଏଭଳି ଅଶାନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତର କଦାନୁ ମୁତୟନ ଅଛନ୍ତି । ଦୁଃଖ ଆଉ ରାଜ୍ୟାଙ୍କର ମାଟି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ । ଆମେ ହେଉଛୁ ସେହି ଲୋକ ଯିଏ ଶାନ୍ତିକୁ ଜାଲିକରି ଦେଖାଇଛୁ । ଶାନ୍ତିକୁ ଆମେ ହଜମ କରିଛୁ । ଶାନ୍ତି ଆମ ଶିରା-ପ୍ରଶିରରେ ରହିଛି । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ତ ଆମ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ **ବସୁଧେବ କୁଟୁମ୍ବକମ୍** - ବିଶ୍ଵ ହେଉଛି ଏକ ପରିବାର, ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରକୁ ଆମେ ଜାଣି କରି ଦେଖାଇଛୁ । କିନ୍ତୁ ଏ ସମସ୍ତ କଥାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦୁନିଆ ସେତେବେଳେ ସ୍ଵାକାର କରିବ ଯେତେବେଳେ ଭାରତ ମଜବୁତ ହେବ, ଭାରତ ସାମର୍ଥ୍ୟବାନ ହେବ, ଭାରତ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ଶିଖରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାବାଲା ଗତିଶୀଳ ହେବ । ତେବେ ଯାଇ ବିଶ୍ଵ ସ୍ଵାକାର କରିବ । ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ କେତେ ଉଚ୍ଚ କାହିଁକି ନ ହେଇଥାଉ, ଇତିହାସ କେତେ ଭବ୍ୟ କାହିଁକି ନ ହେଇଥାଉ, ପରମ୍ପରା କେତେ ମଧ୍ୟ ମହାନ କାହିଁକି ନ ହୋଇଥାଉ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେତିକି ହିଁ ଉତ୍କଳ, ତେଜସ୍ଵୀ ଆଉ ପରାକ୍ରମୀ ହେବା ଦରକାର ତେବେ ଯାଇ ଦୁନିଆ ଜିତି ହେବ । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆମର ଭବ୍ୟସ୍ଵତ ଓ ଅତୀତରୁ ପ୍ରେରଣା ନେବା ତାହାଠାରୁ ପାଠ ପଢ଼ିବା ତାହା ଯେତିକି ହିଁ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସେତିକି ହିଁ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ଯଦି ଏସିଆର ଶତାବ୍ଦୀ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ତ ଏହା ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୋଇଯାଏ କି ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ଶତାବ୍ଦୀ ହେଉ । ଆଉ ମୋତେ ଏହା କଷ୍ଟ ବୋଲି ଲାଗୁନାହିଁ । ତିନି ବର୍ଷ, ସାତେକ ତିନି ବର୍ଷର ଅନୁଭବ ପରେ ମୁଁ କହୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ଅଟେ । ବିଗତ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଆପଣମାନେ ଦେଖିଥିବେ ଭାରତ ସହିତ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରକାରଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ସରକାରଙ୍କ ଖବର ଆସି ଚାଲିଛି ଏବେ ତର ରହେ ନାହିଁ କି ହିଁ କୌଣସି ନିଜାତାତ୍ମକ ଖବର ଆସିଯିବ ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଗଲେ ତ ଲୋକମାନେ କ'ଣ ପଚାରିବେ । ଏବେ ଘରୁ ବାହାରିବା ପରେ ହିଁ ବିଶ୍ଵାସ, ନା ନା - ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନରୁ ଭଲ ଖବର ହିଁ ଆସିବ । ଶହେ ପଚାଶ କୋଟିର ହେଉଛି ଦେଶ । ତାହାର ଯାହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟଧାରା । ସମାଜର ମୁଖ୍ୟଧାରା ହେଉ, ସରକାରଙ୍କର ମୁଖ୍ୟଧାରା ହେଉ । ତାହା ସରକାରମ୍ଭବର ଚାରିକଡ଼ରେ ହିଁ ଚାଲିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଶ ହିତରେ ନିଆ ଯାଉଛି ବିକାଶକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ନିଆ ଯାଉଛି । ଶହେ ପଚାଶ କୋଟିର ଦେଶ ସ୍ଵାଧୀନତାର 70 ବର୍ଷ ପରେ ଯଦି 30 କୋଟି ପରିବାର ବ୍ୟାଢ଼ିଜ୍ଞ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାହାରେ ଥିବେ । ତ ଦେଶର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା କିପରି ଚାଲିବ ।

ଆମେ ଦାୟିତ୍ଵ ନେବୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜନଧନ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କଲୁ ଆଉ ଶୁନ ଜମାରେ ରହିଲେ ତାହେଲେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତା ଖୋଲିବାର ଅଛି, ବ୍ୟାଙ୍କବାଲାଙ୍କୁ ଅସୁବିଧା ହେଉଥିଲା । ଆଉ ମାନିଲାରେ ତ ବ୍ୟାଙ୍କର କ'ଣ ହେଉଛି, ସମସ୍ତଙ୍କ ଜଣା ଅଛି । ବ୍ୟାଙ୍କବାଲା ମୋ ସହିତ ଝଗଡ଼ା କରୁଥିଲେ କି ସାହେବ ଆଜି କମ୍ ରେ ଷ୍ଟେସନାରୀର ପଇସା ତ ନେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ମୁଁ କହିଲି ଏହା ହେଉଛି ଦେଶର ଗରିବଙ୍କର ହକ୍ । ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପ୍ରଦେଶ ମିଳିବା ଦରକାର । ସେ ବିଚରା ତିଡ଼ା କରୁଥିଲା । ସେ ବିଚରା ତିଡ଼ା କରୁଥିଲା । ଏହି ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତାତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରେ ସେହି ଦୁଇ ଦେଶରୁ ଶାନ୍ତି ସହିତ ଗରିବ ଯାଇ ପାରିବ କି ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆଉ ପୁଣି ସାହୁକାର ପାଖକୁ ଚାଲି ଯାଉଥିଲା । ଆଉ ସାହୁକାର କ'ଣ କରୁଛି ଏହା ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣୁ । 30 କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କର ଶୁନ ଜମାରେ ଖାତା ଖୋଲିଲୁ ଆଉ କେବେ-କେବେ ଆପଣ ଧନୀ ଦେଶ ଦେଖିଥିବେ । ମୁଁ ଧନୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛି, ଧନୀମାନଙ୍କର ଗରିବପଣିଆକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛି । ଆପଣ ଗରିବଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିବେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଗରିବମାନଙ୍କର ଧନୀପଣିଆକୁ ଦେଖିଛି । ଶୁନ ଜମାରେ ବ୍ୟାଙ୍କଖାତା ଖୋଲିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ମୁଁ ଗର୍ବର ସହିତ କହି ପାରିବି କି ସେହି ଜନଧନ ଖାତାରେ ଆଜି ସେହି ଗରିବଙ୍କୁ ସଂଚୟର ଅଭାବ ହୋଇଛି । ଆଗରୁ ବିଚରାମାନେ ରାହମ ଭିତରେ ପଇସା ଲୁଚାଇ ରଖୁଥିଲେ, ଗଦି ତଳେ ରଖୁଥିଲେ ଆଉ ତାହା ମଧ୍ୟ ଯଦି ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ଅଭାବ ଖରାପ ଥିବ ତାହେଲେ ଆଉ କେଉଁଠାରେ ଖସି କରି ଦେଉଥିଲେ । ସେହି ମାଆମାନେ ତରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଜାଣି ଖୁସି ହେବେ । ଏତେ କମ୍ ସମୟରେ ସେହି ଜନଧନ ଖାତାରେ 67 ହଜାର କୋଟି ତଙ୍କ ଗରିବଙ୍କର ସଂଚୟ ହୋଇଛି । ଦେଶର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୂଳଧାରାରେ ଗରିବ ସକ୍ରିୟ ଭାଗିବାର ହୋଇଛି । ଏବେ ଏହା ଏକ ଛୋଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନୁହେଁ, ଯେଉଁ ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାହାରେ ଥିଲା ତାହା ଆଜି ବ୍ୟବସ୍ଥାର କେନ୍ଦ୍ର ବିନ୍ଦୁକୁ ଆସି ଯାଇଛି ।

ଏଭଳି ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ଅଛି ଯାହା କେବେ ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟରେ ରହୁ ନଥିଲେ, କାହାର କଞ୍ଚନା ମଧ୍ୟରେ ରହୁ ନଥିଲେ, କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସୁବିଧା କି ଭଲ ଏମିତି ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ କି? ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥିର କରି ରଖି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଦେଶ ହେଉଛି ନିଜର, ଯେମିତି ଅଛି, ସେମିତି ହିଁ ଚାଲିବ, କାହିଁକି ଚାଲିବ ଭଲ, ଯଦି ସିଙ୍ଗାପୁର ସ୍କୁଲ ହୋଇପାରେ, ଫିଲିପାଇନ୍ସ ସ୍କୁଲ ହୋଇପାରେ, ମାନିଲା ସ୍କୁଲ ହୋଇପାରେ ତ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ସ୍କୁଲ ହୋଇ ପାରି ନାହିଁ କି? ଦେଶର କେଉଁ ନାଗରିକ ଥିବ ଯିଏ ଅଜିଆ ଆବର୍ଜନାରେ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବ । କେହି ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କାହାକୁ ଦାୟିତ୍ଵ ଉଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ସପକଡ଼ା ବିପକଡ଼ାର ତିଡ଼ା ନ କରି କାମ ହାତକୁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି ଯେଉଁଠାରୁ ଛାଡ଼ିଥିଲେ ସେହିଠାରୁ ଆମେ ଆଗକୁ ନେବାର ପ୍ରୟାସ କରିଛୁ । ଆଉ ମୁଁ କହୁଛି ଆଜି ପାଖାପାଖି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନରେ 2.25 ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଗାଁ ଖୋଲା ମକମୁଜ୍ଜ ଗ୍ରାମ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ତ ଗୋଟିଏ ପତେ ସମାଜର ସାଧାରଣ ନାଗରିକର ଜୀବନରେ ଗୁଣାତ୍ମକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି ।

ଏବେ ଆମ ଦେଶରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ବିଗତ 20, 25, 30 ବର୍ଷ ହେବ ଭାରତରୁ ଏଠାକୁ ଆସିଥିବେ । କିମ୍ବା ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭାରତ ସହିତ ସଂପର୍କରେ ଥିବେ ତ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଥିବ । କି ଆମର ସେଠାରେ ଗ୍ୟାସ ବିଲିଣ୍ଡର ନେବା ଘରକୁ ଗ୍ୟାସ ସଂଯୋଗ ନେବା, ଏହାକୁ ବହୁତ ବଡ଼ କାମ ବୋଲି ଧରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଘରକୁ ଯଦି ଗ୍ୟାସ ସଂଯୋଗ ଆସି ଯାଏ, ବିଲିଣ୍ଡର ଆସିଯାଏ ତ ସାହି ପଟିଶାରେ ଏପରି ପରିବେଶ ହୋଇଯାଏ କି ଯେପରି ମସିତକ ଗାଡ଼ି ଆସିଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ବଡ଼ ଉପଲବ୍ଧି ବୋଲି ଧରାଯାଉଥିଲା । କି ଆମ ଘରକୁ ଏବେ ଗ୍ୟାସ ସଂଯୋଗ ଆସିଗଲା ଆଉ ଗ୍ୟାସ ସଂଯୋଗ ଏତେ ବଡ଼ ଜିନିଷ ହେଉଥିଲା କି ଆମ ଦେଶରେ ସଂସଦ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ 25ଟି କୁପନ ମିଳୁଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ କି ଆପଣଙ୍କ ସଂସଦୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣ ବର୍ଷକୁ 25ପରିବାରକୁ ଉପକୃତ କରିପାରିବେ । ପରେ ସେ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ତାହା କହିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ ଖବରକାଗଜରେ ଆସୁଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ୟାସ ବିଲିଣ୍ଡର ସଂଯୋଗ ଆପଣମାନଙ୍କର ମନେ ଥିବ 2014 ରେ ଯେତେବେଳେ ପାଲିଗେଶ ନିର୍ବାଚନ ହେଲା ତ ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ପତେ ବିକେପ ଥିଲା ତ ଅନ୍ୟ ପତେ କଂଗ୍ରେସ ପାର୍ଟି ଥିଲା । ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ମତେ ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଲା ନେତୃତ୍ଵ ନେବା ପାଇଁ । ସେଠାରେ କଂଗ୍ରେସ ପାର୍ଟିର ଗୋଟିଏ ବୈଠକ ହେଉଥିଲା ଆଉ ଦେଶ ପ୍ରତିକ୍ଷା କରି ରହିଥିଲା କି ସେଠାରେ କ'ଣ ସ୍ଥିର ହେବ କାହା ନେତୃତ୍ଵରେ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବେ । ସମ୍ଭାଷଣରେ ବୈଠକ ପରେ ସାଧ୍ୟାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀ ହେଲା । ସେହି ସାଧ୍ୟାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ କ'ଣ କୁହାଗଲା, ଏହା କୁହାଗଲା କି ଯଦି ଆମ ସରକାର 2014ରେ ଆମ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବୁ ତ ଆମେ ବର୍ଷକୁ ଏବେ ଯେଉଁ 9 ବିଲିଣ୍ଡର ଦେଉଛୁ ପରେ 12ଟି ବିଲିଣ୍ଡର ଦେବୁ । ମନେ ଅଛି ନା ନାହିଁ ଆପଣମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ 9 ବିଲିଣ୍ଡର 12ଟି ବିଲିଣ୍ଡର ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କଂଗ୍ରେସ ପାର୍ଟି ନିର୍ବାଚନ ଲଢୁଥିଲା । ଏହା ବେଶି ଦିନର କଥା ନୁହେଁ ଅର୍ଥାତ୍ 2014 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିଡ଼ା କରିବାର ଏଭଳି ପରିସର ଥିଲା, ଆଜ୍ଞା । ଆଉ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ତାଳି ବଜାଉ ଥିଲା ଭଲ ଭଲ 9 ରୁ 12 ମିଲିଯିବ ।

ମୋଦୀ ସ୍ଥିର କଲେ କି ତାହାକୁ ମୁଁ ଗରିବଙ୍କୁ ଦେଇଦେବି ଆଉ 3 କୋଟି ପରିବାରକୁ ମାଗଣାରେ ଗ୍ୟାସ ସଂଯୋଗ ଦେବା ଦିନରେ ଆମେ ସପକଡ଼ା ପୂର୍ବକ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲୁ । 3 କୋଟି ପରିବାର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇଦେଲୁ । ମୋର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି 5 କୋଟି ଗରିବ ପରିବାର ପାଇଁ ଅଛି । ଭାରତର ସମୁଦାୟ ପରିବାର ହେଉଛି 25 କୋଟି । 25 କୋଟି ପରିବାର ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ 5 କୋଟିର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଛି, ଏବେ ସୁଦ୍ଧା 3 କୋଟିକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଆଜ୍ଞା ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ତମକାର ରହିଛି ଆଜ୍ଞା ନିଜ ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ତ କିଛି କଥା କହିପାରିବି । କେବେ କେବେ ସରକାରଙ୍କ ରିହାତି ଯାଉଥାଏ ତ ଲାଗିଥାଏ କି ଲୋକଙ୍କର ଭଲ ହେଉଥିବ । ତ ମୁଁ କ'ଣ କଲି କି ତାକୁ ଆଧାର ସହିତ ଯୋଡ଼ି ଦେଲି । ବାୟୋମେଟ୍ରିକ ପରିଚୟ ତ ସେହି କାରଣରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା କି ଏପରି ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ୟାସ ରିହାତି ଯାଉଥିଲା ଯାହାଙ୍କର କରୁ ହିଁ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥିଲା ।

ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥିଲା । କାହାର ନା କାହାର ପକେଟକୁ ତ ଯାଉଥିବ ନା, ଏବେ ମୁଁ ତାହା ଉପରେ ଅଙ୍କୁଶ ଲଗାଇ ଦେଲି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଖାଲି ଏହି ପ୍ରକାରର ରିହାତି ପ୍ରକୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଳୁ, ମିଛୁଆ ଭୂତଭୂମିବା ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଜନ୍ମ ହିଁ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ନ ମିଳୁ ଏତିକି ଟିକେ କାମ କଲି ବଡ଼ କାମ କଲି ନାହିଁ । ଏତିକି ମାତ୍ର କାମ କଲି ପରିଣାମ କ’ଣ ହେଲା ଜଣା ଅଛି । 57ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ବଞ୍ଚି ଗଲା । ଆଉ ଏହା ଥରେ ବଞ୍ଚି ନାହିଁ ଏହା ପ୍ରତିବର୍ଷ 57 ହଜାର କୋଟି ଯାଉଥିଲା । ଏବେ କୁହନ୍ତୁ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥିଲା । ଏବେ ଯାହା ପକେଟକୁ ଯାଉଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଦୀ କିପରି ଲାଗିବେ, ସେ କେବେ ଫଟୋ ଉଠାଇବାକୁ ଆସିବେ କି? ଆସିବେ କି? ସେମାନେ ମୋଦୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ କି? ମତେ କୁହନ୍ତୁ ଏହି କାମ କରିବା ଦରକାର କି କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ? ଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବା ଦରକାର କି ଦରକାର ନାହିଁ? କଠୋର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ଦରକାର ନା ଦରକାର ନାହିଁ । କଠୋର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ଦରକାର ନା ଦରକାର ନାହିଁ? ଦେଶକୁ ଆଗକୁ ନେଇଯିବା ଦରକାର କି ନେଇଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ?

ଆପଣମାନେ ଆସି ମତେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଇଛି । ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଦେଶ ମୋତେ କାମ ଦେଇଛି ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବା ଦିଗରେ ମୁଁ କେବେ ଅଭାବ ରଖିବି ନାହିଁ । 2014 ପୂର୍ବରୁ କ’ଣ ଖବର ଆସୁଥିଲା, କେତେ ଗଲା, କୋଇଲାରେ ଗଲା, ତୁ-ଜିରେ ଗଲା, ଏପରି ଆସୁଥିଲା ନା । 2014 ପରେ ମୋଦୀଙ୍କୁ କ’ଣ ପଚରାଯାଉଛି ମୋଦୀ ମହାଶୟ କୁହନ୍ତୁ କେତେ ଆସିଲା? ଦେଖନ୍ତୁ ଏହା ହେଉଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ । ତାହା ଗୋଟିଏ ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଦେଶ ଅସୁବିଧାରେ ଥିଲା କେତେ ଗଲା । ଆଜି ସମୟ ହେଉଛି ଦେଶ ଖୁସିର ଖବର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ପଚାରି ଚାଲିଛନ୍ତି, ମୋଦୀ ମହାଶୟ କୁହନ୍ତୁ ନା କେତେ ଆସିଲା?

ଆମ ଦେଶରେ କିଛି ଅଭାବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ, ଦେଶକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ନେବାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ସୁଯୋଗ ଅଛି, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି, ସେହି କଥାକୁ ନେଇ ଅନେକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀତିକୁ ନେଇ ଆମେ ଆଗକୁ ଚାଲିଛୁ । ଦେଶ ବିକାଶର ନୂତନ ଶିଖରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଛି ଆଉ ଜନ ସହଯୋଗରେ ଆଗକୁ ବଢୁଛି । ସାଧାରଣରୁ ସାଧାରଣ ମଣିଷକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଚାଲୁଛୁ ଆଉ ତା’ର ପରିଣାମ ଏତେ ଭଲ ମିଳୁଛି କି ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ । ତ ମତେ ଭଲ ଲାଗିଲା ଏତେ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସି ଆପଣମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲେ ।

ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

(Release ID: 1509495) Visitor Counter : 3

